

actum. actus autem opera et corpore simulantur. contemplativa autem gaudia intine amplius
 um. Illa enim quam uis humilis & bona. tam cum requiescuerit. transitura. Istatio boni operis
 futuri meritis est & requies per mansura. Contemplativa uita prius ostenditur. que erat pulchra
 relis quia per contemplationis oculum minus operum filii generantur. Actiua uita monstrabat
 appis oculis & secunda. quia actio laboriosa quidem est minusque alta considerans. & in eo quod se
 proximi utilitate plus exibat fecundior in operibus quasi in filius crescit. Sic martha & maria quoniam
 uirtutibus & habebat mente in opere altera quiescebat de se in contemplatione. huius autem quod actem
 onis oculum uenire cernunt. prius se in studio actus uite & exercere debent. ut dum opera iusticie
 peccatorum & aurium. cor mundum exhibeant ad uidentium deum. Nam mens que aut temporale
 que gloriam querit carnalibus concupiscentie temptationibus cedit a contemplatione. per cuius dubio pro
 cur. Unde & populus dum legem acciperet a monte. id est a sublimi contemplatione quasi carnalium
 stas remouitur. Et in euangelio curritus a logione uult deum per contemplationem sequi iubetur
 eum reueri. & in actiue uite operatione uersari. In ipso autem contemplationis ut actionis
 biter dum magna differentia animorum est. Nam quibusdam sola contemplatio perficit quibusdam
 actiua sola est consolatio. his media & de utriusque composita utilior est. magis ad refouendas
 angustias que solent per unius intentionem nutrire. ut de utriusque partibus melius tem
 peratur. Nam & quod per diem signis miraculis que uerbis cor ruscabat actiua nobis co
 mune dabat uitam. quid uero in monte orationis studio pernotabat uitam contemplationis significabat
 deo dei seruus iuxta imitationem christi. nec actu aliam uitam amittit & contemplatiua agit.
 enim indecens hoc offendit. Sicut enim per contemplationem amandus est deus. Ita per actiua
 agendus est proximus. Ac per hoc sic non possumus sine utraque esse uitam. sic & sine utraque
 non esse nequaquam possumus. XXXIII.

fide & opus hoc distat. quod ex fide possibilitas boni operis inchoatur. & opere ipsa
 fitur. Opus enim fide preuenitur. fides operibus estimatur. opera autem sine fide nequaquam
 quia nihil ualuit a malo declinare & agere quod pertinet ad salutem qui ipsum salutis. ut
 uel negat. auctorem. Item fides sine operibus nequaquam prodest. quia non potest per fidem
 placere qui deum contemnit. & in opere ob hoc fides sine operibus mortua est. Iuxta iacobum.
 autem & fide. uacuum. iuxta paulum. Paulus predicat ante fide nullo modo esse opus bonum.
 narrat. fide nihil ualere sine opere bonum. Ac per hoc iuxta primum. opera fide pre
 uia nihil prosunt. iuxta alterum sub sequentia multum proficiunt. Iacobus dicit. habraham
 noster. ex operibus iustificatus est. Paulus dicit. credidit abraham deo. & reputatum

sinē altera ēē non possit. Deniq; ueraciter credere n̄ possumus nisi ea quę pmissa sunt.
Nec poterimus sustinere pmissa si fidei credulitas firma. Nec ad erit fructus sp̄
stabilitas fidei nisi fuerit pfecta caritas xpi. Quā & fidē ut credat aduobet & spem sp̄
tionē corroboret. Cuius speciale scđm aplm̄ inter has uirtutes traditur principatū &
manet eternū. Nam & fides cessauit dum futura quę creduntur aduenerunt. Et spes
habebit dum beatitudinē quā quisq; bonis p̄stulatur accipit. sola caritas hic eternum
seuerabit. Ipsa utiq; pducens ad xpm̄. ipsa sola perfruens gaudiū sempiternū. xxx
inter amorē & dilectionē siue caritatē hoc differt. Qd̄ amor & dilectio media sunt
ad utrūq; parata. modo in bonū modo in malū uertunt. Caritas autē nisi in bonū. Cui
etiā nom̄ eo usq; extollitur. ut ipse d̄s caritas appelletur. Illa ē autē pfecta caritas quę
inicos & patienter sustinet. & benigne refouit. Quid ita non agit. longe acatitate d̄
Quatuor autē sunt diligenda. d̄s scilicet atq; pximus. caro nr̄a atq; anima. Prior
amor d̄i. sequens uō pximi. Sicut p amorē d̄i amor fit pximi. ita p amorē pximi
ostenditur d̄i. Dilectio in d̄m. origo ē dilectionis in pximū. Et dilectio in pximū
ē dilectionis in d̄m. Porro dilectio d̄i amore inchoat. s̄ non sub amore p̄seuerat. Et
dilectio & amore seruilis ē non libera q. n̄ constat & amore d̄i. s̄ ex amore suppliciu
tribus autē reb; dilectio exprimitur. ut nihil remaneat in hominē quod n̄ dilectio
sub datur. Nam dum d̄r dilige d̄m ex toto corde tuo. om̄s cogitationes referendas
d̄m p̄cipit. Dum uō d̄r ex tota anima. om̄s anime ad d̄m referri iussit. Dum uō ad
ex tota nr̄e indicat om̄em rationē humanā quā intellegimur & discernimus
diuinis ēē occupanda. Igitur duo sunt ergo pximi dilectione seruanda. ut & ip̄
alio. quęlib; prestari ab alio uult. Et ipse n̄ ferat alteri. quęlib; aliquo quā p̄tinet
inferri. Ex quā geminā uirtutē dilectionis in pximū. omnes oriuntur uirtutes
ut humiliter quę sunt appetenda cupimus. aut quę uitanda sunt. utiliter p̄cauē
Qd̄ enī d̄ns dicit. Om̄ia quę cumq; uultis ut faciant uob̄ homines. & uos facite illis.
tinet ad boni in pensionē in pximū. Vt quid legitur in ueteri testam̄to. qd̄ tibi
nōis alteri nefeceris. pertinet ad cauendū nequis malū inferat pximo suo. His ergo
articulis congrue diligitur pximus. dum & benefici in pensionē fouetur. & nullū
leditur. xxxvi. inter scientiam & sapientiā hoc inter ē. Qd̄ scientiā ad digni
tatem & ad contemplatio sapientię. Sicut enī temporalia bene uitur atq; in